

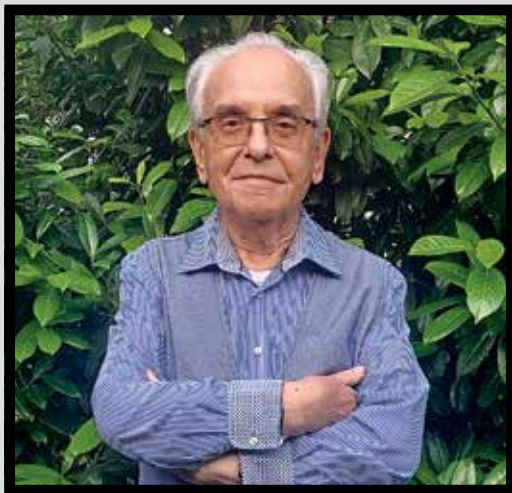
In memoriam sen. Szikszay Olivér

A Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesület nyomdai szakosztályának több évtizeden át elnöke, illetve titkára, a PNYME elnökségének és a Magyar Grafika szerkesztőbizottságának tagja volt. Egyesületi munkáját Lengyel Lajos-díjjal jutalmazta a PNYME, majd 2011-ben az NYPSZ Magyar Nyomdászatiért életműdíjával ismerték el nyomdaipari munkásságát.

Ízig-vérig nyomdász. Óvatos, megfontolt, háromszor gondold meg, mielőtt cselekszel mentalitással sok értekezlet száguldani vágyó résztvevőjét tartotta az egyenletesen, megbízhatóan, kiszámíthatóan és minden körülmények között megvalósítható iramban. Lassan járj, tovább érsz! Kedvenc mottója a selejt vagy nem megfelelő munkához kapcsolódóan: „arra soha nincs időnk, hogy jól csináljuk, de arra mindig van idő, hogy kijavítsuk”. A szakmatörténeti emlékek őrzője volt. Többször hangoztatta, a lehetőséghez képest fontos, hogy minél jobban megismerkedjünk a klasszikus nyomdászat értékeivel és minél többet tudjunk átmenteni és felhasználni digitálizálódó szakmánkban.

1940. január 5-én született Budapesten. A gimnáziumi érettségi után, 1960-ban lett betűszedő szakmunkás. A Szikra Lapnyomdában kezdett dolgozni kéziszedőként, majd gépszedő, gyártás-előkészítő, szedőtermi művezető, termelési osztályvezető, termelésirányítási osztályvezető, termelési főosztályvezető pályát írt le a szakmai karrierje.

1991. májusban kérték fel a Népszabadság Rt. akkor alakuló fényszedő üzemének kialakítására, aminek első műszaki igazgatója is lett. Ebben az időszakban álltak át a Népszabadság ólomszedéséről a fényszedésre, amelyet Olivér vezényelt le, annak idején ez komoly technológiafejlesztési feladat volt, amit kiváló alkotó, irányító szervező és végrehajtó munkával sikeresen megoldott. Majd később ugyanennek a cégnek ügyvezetőjeként és a kiadó műszaki vezetőjeként dol-

gozott 1992. novemberig, amikor a Marquard Színes Nyomda Kft.-hez hívták termelési vezetőnek. Innen ment nyugdíjba 2000. januárban. Szakmai aktivitása ezzel nem zárult le, több éven át műszaki tanácsadóként vett részt a Szó-Kép Nyomda működésében. A nyomda műszaki vezetése és a műszaki fejlesztési feladatok, valamint a minőségvédelmi kérdések (pl. ISO rendszer) tartoztak hozzá. Naprakész szakmai felkészültségét, kiváló munkáját a nyomda eredményei igazolják. Felsőfokú tanulmányait a Felsőfokú Könnyűipari Technikumban (1969), majd a Könnyűipari Műszaki Főiskolán (1974) végezte. Ugyancsak a KMF-en szerzett 1988-ban nyomdaipari gazdasági szaküzemmérnöki képesítést. Szakmai tudását különböző szaktanfolyamokat elvégezve tartotta karban.

1965. január óta a PNYME tagja. A szakmai körök munkájába, rendezvények szervezésébe már a kezdetektől bekapcsolódott. 1998-ban választották meg először a nyomdaipari szakosztály titkárának, majd – munkáját nagyra értékelve – a következő ciklusra is újraválasztották. 2006-ban a szakosztály elnöke lett. A szakosztály vezetőjeként az összes rendezvény programjában közvet-

lenül is közreműködött, a legtöbbször az egyik fő szervezője volt. Kiemelkedő szerepe volt abban, hogy a szakmai rendezvények látogatottsága – mindenekelőtt a vonzó programjaik miatt – magas szintű volt és azok a szakmai közélet fontos elemeivé váltak. A technika legfrissebb eredményeinek propagálása mellett sosem feledkezett meg a hagyományok őrzéséről sem. Folyamatos feladatának tekintette, hogy szakmánk emlékeiből megóvjva mindazt, ami az utódoknak hasznára válhat. Vezetőként, beosztott műszakiként az egész pályafutása alatt arra törekedett, hogy a környezetében dolgozó többi szakember is aktívan részt vegyen a szakmai közéletben.

Azon szakembereink egyike, aki nem elfogadta, hanem kereste a feladatokat, és mindig volt néhány hasznosítható, jó ötlete a megvalósításokra. Kiváló mintát nyújtott nemcsak egyesületünk tagságának, de azon túl is az utánunk következő generációknak.

Korára tekintettel az utolsó években visszavonult az operatív vezetői munkából, de továbbra is aktív maradt az egyesület vezetésében. Kijelenthető, hogy egész életpályája alapján méltó a szakmai közösség megbecsülésére.

Így emlékezett szakmai útja legfontosabb állomásaira:

„Keresztapámnak, könyvkötőmesterként, 1945 előtt könyvkereskedése és könyvkötészete volt. Ő vezetett és »avatott« be a könyves világba, és javasolta, hogy a nyomdaiparban válasszak

szakmát. Érettségi után betűszedő-tanulónak jelentkeztem a Ságvári Endre Nyomdaipari Szakmunkásképzőbe. Egy év tanműhelyi tanulás után, 1959 őszétől a Szikra Lapnyomdában lehettem el a szakma fortélyait. Kéziszedés, gép-szedés, gyártás-előkészítés, majd a termelésirányítás különböző vezető beosztásai után mint termelési főosztályvezető váltottam 1991 áprilisában. 1992 októberéig a Népszabadság Rt.-nél dolgoztam mint műszaki igazgató és a Fényszedő Kft. ügyvezetője. 1992 novemberétől nyugdíjba vonulásomig a Marquard Színes Nyomda Kft. termelési vezetője voltam. 2001 óta pedig a Szó-Kép Nyomdánál igyekszem szakmai tapasztalataimat hasznosítani és gyarapítani. Több jelentős szakmai esemény részese lehettem – ofszetprogram, fényszedés-beruházás (Szikra Lapnyomda); szerkesztőségi rendszer telepítése (Népszabadság Rt.) és az utóbbi években a rohamosan terjedő digitális technikával való együttélés. Pályafutásom során több kimagasló fiatalabb és idősebb szakmai tekintéllyel volt alkalmam együtt dolgozni, illetve a főiskolán tőlük tanulni. Példaképeim a szüleim, akik élete, gondolkodása még most – haláluk után – is erőt ad.

Megőriztem – többek között – egy szedőfőkötet, a winklemet és több olyan tárgyat, ami egy lakás, illetve iroda falai között elfér. És sok olyan minikönyvet, ami hagyományos kéziszedéssel készült.”

Mi Olivér bácsi emlékét őrizzük, szeretettel.